

interne te Mapangu

3 november 2009

Deze morgen zijn we om zes uur al op. Om zeven uur begint in het ziekenhuis de overdracht nachtploeg/dagploeg en daar willen we bij zijn. We worden door Caroline aan het personeel voorgesteld en zij stellen zich aan ons voor. De meesten herkennen ons nog van vorig jaar. Na nog wat korte uitleg van Caroline over wat wij hier komen doen kan de nachtploeg naar huis, de dagploeg neemt het werk over. Samen met Caroline doen we de ronde van het ziekenhuis en op elke dienst bespreken we de gang van zaken: Yves stelt vragen, geeft bemerkingen of tips, feliciteert, ... Op voorhand was ons meegedeeld dat 80% van de voorgesteld vernieuwingen uitgevoerd waren. We zijn dus wel gedesillusioneerd als we zien hoe het met het operatiekwartier en de materniteit gesteld is: erbarmelijk! De muren in de operatiezaal leken wel wat opgepoetst en het ruikt er sterk naar ontsmettingsproducten maar dat is het dan ook. De materniteit moet héél dringend aangepakt worden. Yves geeft tips voor vernieuwingen op medisch gebied, ik geef wat technische tips en Caroline noteert ijverig. Ook het hospitalisatie gebouwtje voor 'VIP's' moet aangepakt worden.

Maar... onze ontgoocheling is van tamelijk korte duur. Het 'dispensaire', het labo en het blok interne zijn grondig vernieuwd. Er werd zelfs een nieuw sanitair blok gebouwd met splinternieuwe douches en toilet (Frans systeem) met lopend water. Alle bedden in de dienst interne zijn van muskietennetten voorzien. De volledige campus zal trouwens heel binnenkort van stromend water voorzien zijn. Een gebouw dat voorzien was om TBC-patiënten te isoleren is al voor de helft gerehabiliteerd. Dit gebouw lijkt Yves te groot en vooral te mooi hen hierin op te vangen. In de meeste gevallen zijn TBC-lijdens

niet echt de 'propersten' van een gemeenschap en dus bestaat de kans dat dit gerehabiliteerde gebouw binnen de kortste keren weer uitgeleefd is. Het gebouw is meer geschikt om een bibliotheek in onder te brengen, het archief, een vergaderruimte en/of een lokaal voor bijscholingen. De wasserij en de keuken zijn in een erbarmelijke staat, ze zijn buiten gebruik en moeten dringend aangepakt worden. De oude, bouwvallige pediatrie en de overdekte, achthoekige eetplaats staan er nog. Ze zijn echter alle twee in zo een erbarmelijke toestand dat ze niet meer te herstellen zijn. Ze zullen afgebroken worden. Met de gerecupereerde materialen kan dan iets anders gebouwd worden. Het mortuarium is in een nog erbarmelijker staat. Het zal ook afgebroken worden en op die plaats zal vermoedelijk niets meer in de plaats komen; dat is niet vanzelfsprekend waar ooit de doden gelegen hebben. Het apothekergebouw is ook in orde gebracht en de apothekerploeg levert goed werk. Caroline heeft samen met hen een efficiënt werkend systeem van verkoop, aankoop en stockering uitgewerkt. Ze verdienen een pluim! De campus is ferm opgeknapt. Er zijn nu bredere wegen waarvan een deel al van afwatering voorzien is. Het gras wordt voortdurend gemaaid en dat is nodig want in dit tropisch klimaat groeit het snel. De palmbomen zijn geroid. Ik vind dat jammer want ze waren mooi, boden schaduw en ze hingen vol nesten van wevervogels. Maar die wevervogels stelen palmnoten van de bomen, ik veronderstel dat ze dat hier op de palmplantage niet graag hebben. Er zijn nog enkele andere bomen weg en ook de gigantische cactus die naast het hoofdgebouw stond is verdwenen. De drie bomen met orchideeënplanten staan er nog. Trouwens, tijdens onze rondgang heb ik, naast

de *Solenangis clavata* die ik vorig jaar al gezien heb (determinatie 18 november 2009), een andere orchideeënsoorten ontdekt: *Microcoelia caespitosa*, een bladloze orchidee. Als enkele mannen mij zien fotograferen, stellen ze voor om in de boom te kruipen om er een plant uit te halen. Ik raad hen dat ten stelligste af, je weet maar nooit dat er een uit de boom valt en zijn nek breekt. Wat dan?

Na het middagmaal trekken we er op uit om de 'Poste de Santé' vlak bij de 'kathedraal' te bezoeken. Ook hier zijn er wat verbeteringswerken uitgevoerd, deze voormiddag is er zelfs nog geverfd. De tafel waarrond we zitten plakt zelfs nog zodat we voortdurend op onze hoede moeten zijn om niet in de bijna droge verf te blijven plakken. En de 'Poste de Santé'? Tja, dat is een zeer primitieve bedoening die amper in staat is de primairste zorgen aan te bieden: totaal onvoldoende eigenlijk. Van daar rijden we via de palmboomkwekerij terug naar het ziekenhuis. Yves moet daar eerst een dokter/sollicitant spreken. Ze hebben hier een andere dokter nodig ter vervanging van de vorige die het opgestapt is in juli laatstleden. Die was zo 'bekwaam' dat de patiënten liever door de hoofdverpleger geopereerd werden dan door hem. De hoofdverpleger heeft hier een heel goede reputatie, de dokter had die duidelijk niet, vermoedelijk voelde hij zich hier ook niet echt thuis. Daarna is er een bestuursvergadering, met ons als gasten, waar de gang van zaken van het ziekenhuis onder leiding van Caroline besproken zullen worden. Ook Dominique, de directeur generaal van Socfin, Alexandre en twee hoofdverplegers zijn aanwezig. Caroline heeft alles goed voorbereid, ze heeft ook een goede en duidelijke visie. Ferm eigenlijk hoe een agronome zich in minder dan een jaar kan inwerken in een domein dat voordien absoluut het hare niet was én erin slaagt om heel goede resultaten voor te leggen.

Ze kent alle personeelsleden bij naam, toenaam, enzovoort.... Ze kent ook heel wat bewoners. Ze is graag gezien.

Na de vergadering is het tijd voor een uitgebreide babbel en een frisse pint 'Primus'. Ik geef mijn foto's van vandaag aan Caroline en het kleine 'Marietje' van vorig jaar, ze is nu al één jaar, komt op bezoek. Haar moeder is nog even timide als vorig jaar.

Avondmaal: vis uit de Kasai, frieten, makemba, gestoofde maniokbladen, rijst en tomaten.

de bladloze orchidee
Microcoelia caespitosa